

Venstre og Konservative, der i Kraft af deres Magtstilling kunde sætte deres Præg paa de forskellige Lovforslag i den Retning, de ønskede, selvfølgelig ogsaa paa Kornloven. Nu er Forholdet derimod af en helt anden Karakter, idet Regeringspartiet, som har Magten i Folketinget, ogsaa har det i Landstinget, hvorfor vi Mindretal er henviste til at nøjes med den Skæbne, Flertalspartierne vil diktere os.

Den højtærede Landbrugsminister hævdede, at min Paastand om, at Udførsler af Vaarkorn muligvis kunde komme til at virke generende paa den dyriske Produktion, behøvede man ikke at tillægge nogen Vægt, fordi der var Majs nok at købe, og der var Skibe nok til at sejle den herover. Men dertil er at sige, at dette beror ogsaa paa, hvad Priser man kan faa Varen for, og skal den udenlandske Valutakurs yderligere stige, kunde det tænkes, at Majs blev saa dyr, at det ikke kunde betale sig at importere den til Danmark, og de Lagre, vi har, er ikke store.

Det er en given Sag, at det er umuligt at opnaa, at de Anskuelser, jeg nærer med Hensyn til at faa Skibsfarten til at hjælpe os til billigere Import af Foderstoffer derved, at den indrømmede billigere Fragt, skulde vinde Ørenlyd hos den højtærede Landbrugsminister, men jeg kan forsikre ham, at jeg er ikke smittet af Teorier fra det socialdemokratiske Parti i Retning af, at Staten skal lede alt. Nej, tværtimod, Krigen har snarere lært mig, at man skal ikke tro alt for meget paa Teorierne, thi Livet former sig som oftest stik imod al Teori.

Det var mig selvfølgelig en Tilfredsstillelse at høre, at den højtærede Landbrugsminister vilde tilstaa alle dem, der trænger til det, den nødvendige Fintbrødsration. Det var, hvad jeg havde ventet. Men den højtærede Landbrugsminister har ikke Ret til at udpege mig som en Mand, der protesterer mod, at vi skal ned paa de smaa Franskbrødsrationer. Tværtimod sagde jeg udtrykkelig, at jeg for mit Vedkommende ikke skulde klage, naar man blot fik Rugbrød nok. Jeg mener derimod, at det er af største Vigtighed at faa det Spørgsmaal klaret, hvorvidt den ubemidlede Del af Befolkningen, som ikke kan taale at spise Rugbrød, skal henvises til at betale den Pris for Franskbrødet, som vil blive Følgen af, at Hveden kommer op paa 60 Kr. pr. Tønde. Jeg synes, det vilde være i allerhøjeste Grad uretfærdigt, hvis vi ikke sørgede for gennem denne Lov at fastslaa, at den ubemidlede Mand, som er

henvist til at spise fint Brød, skal have det til en Pris, som ikke er langt højere, end hvad den Mand, der kan nøjes med at spise Rugbrød, betaler for dette. Jeg vil derfor henstille til Landbrugsministeren at tage Spørgsmaalet op til Behandling i Stedet for at henvise det til en Forhandling med Indenrigsministeren. Sagen maatte vistnok, som det er blevet sagt, kunne ordnes paa den Maade, at de Folk, som fremlagde Løgeattest for, at de ikke kunde taale Rugbrød, fik udstedt Rabatmærker, saa at de kunde faa et lignende Prisniveau paa deres Brød som de, der spiser Rugbrød.

Piper: Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Johan Hansen) gjorde et Par Bemærkninger til mig. Det ærede Medlem vilde hævde, at Administrationen kunde ikke ventes at blive billigere, og han fremhævede, at man ogsaa i tidligere Tid, den Gang der var fri Handel, havde købt Korn fra Sjælland til Jylland og omvendt. Der er for mig ikke Tvivl om, at under den Administration, vi nu har haft, har der været foretaget en ganske uforholdsmæssig Transport fra den ene Landsdel til den anden. Og hvad den Transport angaar, der skete under frie Forhold, skete den jo for de paagældendes egen Regning, men nu sker den paa Statskassens Regning. Det er Forskellen. Har den enkelte Handelsmand paa det Tidspunkt transporteret Varen fra den ene Landsdel til den anden, er der en Mulighed for, at det har betalt sig for ham, men der er ogsaa den Mulighed, at han har disponeret fejl, og at det ikke har betalt sig for ham; men det har ikke været Statskassen, der i saa Fald betalte Tabet.

Det ærede Medlem tog Afstand fra at have sagt, at Prisen ikke var høj nok. Naar det ærede Medlem udtalte, at den Pris, der nu var sat, ikke var en Forbedring af den i de tidligere Love fastsatte, kan jeg dog ikke se rettere, end at han derigennem har hævdet, at den Pris, der nu er foreslaaet, ikke er høj nok.

Det ærede Medlem var igen inde paa at tale om Loven af 7. August. De Herrens Side tillægger altid Ophævelsen af denne Lov en overordentlig stor Virkning, som den slet ikke har haft. Man skulde have beholdt denne Bestemmelse, sagde det ærede Medlem, hvorefter vi alle skulde spare. Dette laa jo slet ikke i Loven af 7. August eller i de Bestemmelser, der blev truffet fra Ministeriets Side. Den store Indførsel, der er foregaaet her til Landet af mere eller mindre